

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 8. VII. – 14. VII. 2013.

PON.		
UTO.	u 18.00 sati	+ IVAN Kozina, FRANJO god. i VID Grljak, MARIJANA i MIJO Brkić, RUŽA god. i IVAN Dumić, i obit. Fulir, TOMO Židak, RUŽICA Vuger, STJEPAN Domenkuš, STJEPAN, ĐURO i SUZANA Blažinović, ANTUN i LJUBICA Gračak, PAVAO Jurišić god., JOSIP Trempetić, nakana na čast M.B.Bistričkoj
SRI.	u 18.00 sati	+ FRANJO Sedinić
ČET.	u 17.00 sati	– nakana
PET.	u 18.00 sati	– Vjenčanje
SUB.	u 18.00 sati	– Vjenčanje
NED.	u 9.15 sati	– župna

OBAVIJESTI:

Nedjeljom sveta misa bit će samo u 9.15 sati.

Dolazi nam ljeto sa svim svojim izazovima: ljeto ne znači da "svu finoću trebamo poslati na ('kolektivni') godišnji odmor".

Utorkom iza svete mise **Treće srce** moli za Nerođene.

Svaki četvrtak iza svete mise kratko Klanjanje za nova Duhovna zvanja.

U subotu je bila radna akcija na župnom dvorištu. Hvala i Pavi, Zvonku, Štefu Petljak, Veseljku i Žarku Cvitković.

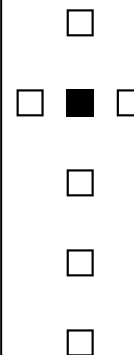
Imate najnoviji broj: Glas Koncila, naš župni listić...

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 350
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
godište IX, broj 27(445)
7. srpnja 2013. godine

XIV. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU (Lk 12, 17-20)

U ono vrijeme:

Odredi Gospodin drugih sedmdesetdvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio ići.

Govorio im je: "Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju. Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove. Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' Bude li tko ondje prijatelj mira, počinit će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na vas. U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću."

Komentar

Isus određuje svojim učenicima da pri ulasku u svaku kuću kažu: "Mir kući ovoj!" Učenik je Isusov pozvan nositi mir. Po uskrsnuću, prvi Isusov pozdrav bio je: "Mir vama!"

Apostoli su oni koji će u Isusovo ime nositi taj mir kao njegov dar. Nosit će taj mir svojim životom, svojim riječima i naviještanjem.

Gospodine Isuse Kriste! Daruj nam i danas dovoljno navjestitelja Tvoga mira. Blagoslovi sve radnike žetve svoje!

MOLITI ILI NE MOLITI - PITANJE JE SAD!

U jednom španjolskom selu kći zamoli svećenika da pođe u njezin dom kako bi se na trenutak pomolio s njezinim jako bolesnim ocem. Ušavši u siromašnu kuću, svećenik ugleda muškarca u krevetu kako leži glave uzdignute na dva jastuka. Pokraj kreveta nalazila se stolica. Svećenik pomisli da je tu postavljena zbog njegovog posjeta. Pretpostavljam da ste me očekivali - reče mu. - Ne, tko ste vi? - upita ga bolesnik. - Ja sam svećenik kojega je vaša kći pozvala da se pomoli s vama. Kad sam ušao primijetio sam praznu stolicu pokraj vašega kreveta i pomislio sam da je tu postavljena za mene. Ah, stolica - reče muškarac. Zatim nastavi: - Biste li bili tako ljubazni da zatvorite vrata? Svećenik, iznenađen, zatvori vrata.

Bolesnik mu reče: - Ovo nisam nikada nikome rekao. Čitav sam život proveo ne znajući kako moliti. Dolazeći u crkvu uvijek bih slušao kako mi se govori o potrebi molitve, kako valja moliti i o blagodatima koje sa sobom donosi molitva. Međutim, sve su mi te riječi, ni sam ne znam zašto, ulazile na jedno, a izlazile na drugo uho. Jednom riječju, nisam znao kako moliti. Onda sam napokon jednoga dana sasvim prestao moliti. Tako sam nastavio sve do pred oko četiri godine.

Jednog sam dana o tome razgovarao sa svojim najboljim prijateljem koji mi reče: - Josipe, moliti zapravo znači razgovarati s Isusom. Predlažem ti da učiniš sljedeće: - Sjedni na stolicu i postavi drugu praznu stolicu pred sebe, zatim s vjerom pogledaj Isusa koji sjedi pred tobom. Nije to nikakva glupost, jer nam je On sam rekao: "Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta." Zatim mu govori i slušaj ga isto tako kao što to sada činiš sa mnom.

- Pokušao sam jedanput, zatim drugi puta i toliko mi se dopalo da to odonda činim barem nekoliko puta na dan. Uvijek dobro pazim da me moja kći ne vidi, inače bi me odmah zatvorila u ludnicu. Svećenik je na te riječi bio vrlo ganut. Zatim objasni Josipu kako je ono što čini jako dobro i savjetova mu da to nikada ne prestane činiti. Zatim se pomolio s njim, blagoslovio ga i vratio se u crkvu.

Dva dana kasnije nazvala ga je Josipova kći kako bi mu saopćila da je njezin otac umro. Svećenik je upita: - Je li umro smireno? Da. Kad ste izašli iz kuće, pozvao me u dva sata poslije podne. Došla sam k njemu i ugledala ga u njegovom krevetu. Rekao mi je da me puno voli i poljubio me. Izašla sam u kupovinu, a kad sam se nakon sat vremena vratila pronašla sam ga mrtva. Ima tu međutim nešto čudnoga. Izgleda da se malo prije nego je umro digao i približio stolici koja je bila kraj kreveta. Vrativši se, našla sam ga glave naslonjene na stolicu. Što vi mislite o tome? Svećenik, ganut, obrisa suzne oči i odgovori: - O, kad bi bar svi mi mogli tako umrijeti!

Razmišljanje! Zanimljivo! Šale, šaljive, vulgarne pa i opscene priče slobodno putuju i šire se oko nas. Poruke koje nam govore o Bogu s mukom se šire, a kad primimo jednu takvu poruku promislimo dvaput prije nego što ćemo je prosljediti drugima. ZANIMLJIVO, ZAR NE?

DAROVI ZA CRKVO

1. Obitelj FIOLIĆ	Grahovec 32, Šimunčevac	200 Kn
2. Obitelj LOZIĆ	Grahovečka 8, M. Polje	300 Kn
3. Obitelj iz PARUŽEVINE		200 Kn

SVIM DOBRIČINITELJIMA ISKRENA HVALA!

Sakrament krštenja primila je:

PAOLA DOMENKUŠ prvo dijete Tihomira i Vlatke r. Forko iz Šimunčevca

Roditeljima želim obilje Božjeg blagoslova u odgoju darovane djece!

ZAŠTO LJUDI VIČU?

Učitelj je jednoga dana postavio sljedeće pitanje:

„Zašto se ljudi ljute i viču?“

„Viču zato što izgube mir“, odgovori jedan od njih.

„Ali zašto viču na čovjeka koji je tu sasvim blizu?“ ponovno je upitao učitelj.

„Pa, viču zato što žele da ih drugi slušaju“, učenik će.

„Zar se to ne može reći i mirnim glasom?“ opet će učitelj.

Učenici su se redali sa svojim odgovorima, no učitelj nije ni s jednim od njih bio zadovoljan.

Na kraju im je objasnio: „Znate li vi uopće zašto ljudi viču kada su ljuti? Kad se ljudi ljute, njihova se srca sve više udaljavaju. Da bi se prevladala udaljenost, treba vikati. Što su udaljeniji, ljudi moraju jače vikati da bi jedni druge čuli. Što se pak događa kad su ljudi zaljubljeni? Ne viču. Dapače, govore tiho. Zašto? Njihova se srca zbližavaju. Ponekad su tako blizu da ne govore glasno, nego šapuću. Često ne trebaju ni govoriti, a savršeno se razumiju. Ljubav zbližava ljude.“

Zatim je zaključio: „Kad raspravljate, ne dopustite da vam se srca udalje, ne govorite riječi koje vas udaljavaju, jer doći će dan kad će vas riječi toliko udaljiti da se nećete znati vratiti jedni drugima.“

Najbolji način da izbjegnute svađu je svađati se čvrsto zagrljeni.

Bruno Ferrero